

مقایسه یادگیری بیماری دیابت به دو روش آموزش الکترونیک و سخنرانی در دانشجویان بهداشت تغذیه

کامران میرزایی*، ثریا زحمت کش، فاطمه دارایی نیا، فاطمه آبشیرینی

دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

Kamran.mirzaei@yahoo.com

مقدمه: یادگیری مؤثر و پایدار بیماری‌ها از جمله اهداف اصلی برنامه آموزش پزشکی می‌باشد. روش‌های سنتی آموزش که در حال حاضر اجرا می‌شود، به تنهایی پاسخ گوی این مهم نیست. استفاده از روش‌های جایگزین و استفاده از مکانیسم‌هایی که دانشجویان از طریق آن بتوانند خود به دانش و مهارت مورد نیاز دست یابند، در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است. هدف این پژوهش مقایسه تأثیر روش آموزش الکترونیک و سخنرانی بر یادگیری درس بیماری دیابت در دانشجویان تغذیه دانشگاه علوم پزشکی بوشهر بود.

روش کار: برای شرکت در یک مطالعه نیمه تجربی، دو گروه دانشجویان تغذیه در درس پاتوفیزیولوژی بیماری‌ها انتخاب شدند. دانشجویان به صورت تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. آموزش مبحث بیماری دیابت برای یک گروه به روش سنتی سخنرانی و برای گروه دیگر به روش آموزش الکترونیک ارائه شد. در انتهای آموزش، آزمون کتبی از محتوای ارائه شده به همراهی نظرات دانشجویان در مورد روش آموزش ارائه شده با استفاده از یک پرسشنامه اخذ گردید نتایج با استفاده از نرم‌افزار SPSS، تحلیل شد.

یافته‌ها: به جز در حیطه مشخصات بیماری و پیشگیری از بیماری، در سایر حیطه‌ها تفاوت معنی‌داری در میانگین نمرات اخذ شده دو گروه مشاهده شد. همچنین میانگین نمره کل آزمون و رضایت از یادگیری در گروه آموزش الکترونیک بطور معنی‌داری از گروه سخنرانی بالاتر بود.

بحث و نتیجه‌گیری: استفاده از یادگیری الکترونیکی در رویکرد ترکیبی باعث آسان شدن یادگیری فعال و عمیق می‌گردد. طراحی و استفاده از منابع الکترونیکی با در نظر گرفتن محیط‌های تعاملی مناسب و جذاب ساختن محیط‌های مجازی برای برانگیختن فراگیران می‌تواند در بهبود فرایند آموزش نقش مهمی را ایفا نماید.

کلمات کلیدی: یادگیری الکترونیکی، سخنرانی، دیابت، دانشجو